

van de 2 mm glasfiberstaanders hier een rol ging spelen.

De vliegers 3 en 4 en 9 en 10 beschouwde ik hierna als niet goed; een te licht frame en een te hoog toompunt. Ze werden verder niet meer meegenomen.

Hierna werd gewacht op een dag dat er duidelijk meer wind stond. De resterende 6 vliegers werden daarna getest.

De vliegers 1 en 2 hadden de beste vlieghoek maar gedroegen zich onrustig. Na verlenging van de 4 staartlinten van 1,2 m naar 1,5 m waren ze zonder enige twijfel favoriet.

De vliegers 5, 6, 7 en 8 hadden ten opzichte van de vliegers 1 en 2 een slechtere prestatie wat vlieghoek betreft.

Tot slot het verschil tussen de vliegers 1 en 2 (koolstof en glasfiber). Bij windkracht 3 à 4 Bfirt is er vrijwel geen verschil, maar bij de aller laagste windkracht, de graspluimen bewogen heel weinig, was er een gering verschil merkbaar.

Bij twee treintjes naast elkaar opgezet met dezelfde lijnsoort ieder bestaande

uit 10 Eddy's nummers 1 en 2 (massief koolstof Ø 2 mm en massief glasfiber Ø 2 mm) was er enig verschil ten gevolge van het framegewicht te bespeuren. De 10 glasfiber-vliegers hadden een paar graden lagere vlieghoek! (Het gaat bijna op muggeziften lijken!). Ik gebruikte wel een slee (kom hierop later in dit artikel op terug) om het treintje weg te krijgen. Bij zulke minimale omstandigheden wil de trein vaak niet omhoog door de interactie, vandaar de slee die dan even in het begin stadium helpt!

Mijn eindconclusie is derhalve dat voor een trein de vliegers nummer 1 of 2 gebruikt moeten worden waarbij nummer 1 een fractioneel beter resultaat heeft. De kostenfactor kan hier een beslissende rol spelen zonder noemenswaardig verlies.

Als laatste heb ik 10 Eddy's gebouwd conform Eddy 1 maar met dunner ritselfend plastic. Weer een geringe verbetering voor zeer lichte wind. Deze 10 gevolgd door 10 met koolstofstaf en daarna 10 met glasfiber vlogen buitengewoon goed met een zeer grote vlieghoek tot en met 5 Bfirt.

Het bouwen.

We beginnen een mal van karton te maken, want we zullen toch minstens 100 Eddy-dekjes moet uitsnijden. Controleer deze mal vooraf terdege. Snij een dekje uit en vouw dat in de lengterichting dubbel. De linker- en rechtzijde moeten exact gelijk zijn en elkaar afdekken.

Leg het uitgesneden dekje op een gladde snijtafel. Plak de 4 hoekpunten met een 0,5 cm stukje cellotape vast. Het frame tapen we met cellotape van 2,5 cm breed vast op de 4 hoekpunten. Leg het verticale deel (26 cm koolstof of fiberglas - kruisstukje - en 10,5 cm koolstof of fiberglas) op het dek. Tape de boven- en onderzijde vast. Plaats hierna de 2 liggerdelen (2 x 17,5 cm) en tape ook die vast. Hierna, zoals op de tekening is aangegeven plaatsen we 3 stukken cellotape om het frame verder vast te zetten. Maak het dek uitgaande van één hoekpunt voorzichtig los en sla het tape op de 4 hoekpunten om en snij de hoekjes weg. Heel belangrijk nu is dat het kruisstukje in een uitgesneden ruimte valt, anders staat de vlieger **hol** hetgeen nooit mag gebeuren. Snij met een pennemesje

